

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobců: **a) Mgr. J. Č., b) Mgr. V. Č.**, oba bytem P., oba zastoupeni JUDr. Jindřichem Zadinou, advokátem sídlem Praha 2, Sokolovská 490/31, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem: Praha 1, Jungmannova 29, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **F.Ř.**, bytem P., zastoupen JUDr. Janou Jankotovou, advokátkou se sídlem Praha 8, Andrášova 1078/7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 1.7.2011, sp.zn.: S-MHMP 931016/2010/OST/Ne/Jn,

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 1.7.2011, sp.zn.: S-MHMP 931016/2010/OST/Ne/Jn se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 9.320,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobců advokáta JUDr. Jindřicha Zadiny.**
- III. **Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobci se podanou žalobou domáhali přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo vyhověno odvolání manželů Ř. a zrušeno kolaudační rozhodnutí Obvodního úřadu v Praze 8, odboru územního rozvoje (dále též „stavební úřad“) ze dne 17.2.1994, sp.zn.: OÚR/23005/94-3053, kterým bylo žalobcům (vlastníkům stavby) povoleno užívání „*vestavby a úpravy podkrovního bytu majitelů manželů Č., Kubišova 988/14, Praha*

8. *Dostavbou původního bytu o jedné místnosti vznikl byt 3+1.*“ a věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný vypořádával s odvolacími námitkami manželů Ř., že stavební úpravy byly provedeny v rozporu se stavebním povolením. Poukazovali na to, že byt žalobců původně sestával z jedné obytné místnosti, přičemž provedením stavebních úprav z něj vznikl byt o velikosti 3 + 1, stavebním povolením jim však bylo povoleno vybudovat jen jednu obytnou místnost navíc. Dále namítali, že stavební úpravy byly rozšířeny do prostor, které nejsou ve vlastnictví stavebníků. Vytýkali nesoulad údajů uvedených v kolaudačním rozhodnutí s faktickým stavem, neboť dosud nedošlo k odstranění závad zjištěných při místních šetření. Dále upozornili, že v rozporu s projektovou dokumentací byla zvednuta střecha a změněn její charakter, vyzděn přístavek, instalována kamna WAW, proseknuty římsy kolem domu a narušeno plechování.

Žalovaný se před posouzením uplatněných odvolacích námitek zabýval včasností odvolání, neboť zjistil, že odvolatelé - manželé Ř. nebyli v době vydání napadeného rozhodnutí účastníky stavebního řízení. Manželům Ř. totiž v té době nesvědčilo vlastnické právo k dotčené nemovitosti, právní nástupnictví na ně přešlo v mezidobí z původního vlastníka, tj. účastníka řízení spol. BESTSERVIS s r.o. Stavební úřad však se spol. BESTSERVIS s r.o. nejednal jako s účastníkem řízení a nedoručil jí odvoláním napadené rozhodnutí. Žalovaný tak dospěl k závěru, že lhůta pro podání odvolání spol. BESTSERVIS s r.o., resp. manželům Ř., počala běžet až ode dne 4.8.2008, kdy jim bylo dotčené rozhodnutí správním orgánem řádně doručeno. Proto bylo jejich odvolání ze dne 19.8.2008 shledáno včasným. Následně žalovaný odvoláním napadené rozhodnutí posoudil jako nepřezkoumatelné, neboť neobsahovalo dostatečné identifikační údaje stavebníků a stavby. Uvedl, že stavba nebyla provedena v souladu se stavebním povolením a z odůvodnění rozhodnutí nevyplývalo, kdy bylo provedeno místní šetření a zda byl o něm pořízen protokol.

Z uvedených důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

Proti uvedenému směřuje podaná žaloba.

Žalobci v podané žalobě nejprve stručně zrekapitulovali skutkový stav.

Nesouhlasili s posouzením včasnosti odvolání manželů Ř. ze dne 19.8.2008 podaného proti kolaudačnímu rozhodnutí ze dne 17.2.1994 zn. OÚR/23005/94-3053. Zdůraznili, že právnímu předchůdci manželů Ř., tj. společnosti BESTSERVIS s r.o. nebyla upřena práva účastníka stavebního řízení, neboť žalovaný na základě odvolání této společnosti zrušil předchozí kolaudační rozhodnutí ze dne 2.11.1992. Poukázali na to, že již dne 14.3.2005 manželé Ř. požádali stavební úřad o přezkoumání právní moci žalobou napadeného rozhodnutí. V této souvislosti odkázali na judikát rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17.2.2009 č.j. 2 As 25/2007 – 118, který řeší otázku opomenutí účastníka stavebního řízení.

Dále žalobci namítali nedostatečně zjištěný skutkový stav věci, neboť manželé Ř. nejsou bezprostředními právními nástupci BESTSERVIS spol. s r.o.

Nesouhlasili s právním posouzením věci dle § 78 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu v rozhodném znění (dále jen „stavební zákon“). Dle tohoto zákonného ustanovení totiž byl účastníkem kolaudačního řízení pouze stavebník. Ke změně došlo až v roce 2000 nálezem Ústavního soudu, kdy se účastníkem kolaudačního řízení stal též vlastník stavby.

Z uvedených důvodů žalobci navrhli, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc se vrátila žalovanému zpět k projednání

Ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaný zdůraznil správnost posouzení včasnosti odvolání podaného manželi Ř. dle § 54 odst. 2 ve spojení s § 179 odst. 1 a s § 84 odst. 1 správního řádu.

Připustil, že se společností BESTSERVIS spol. s r.o. bylo v odvolacím řízení jednáno jako s účastníkem, ale po zrušení kolaudačního rozhodnutí ze dne 2.11.1992 již nikoli. Proto dospěl k závěru, že stavební úřad společnosti BESTSERVIS spol. s r.o. upřel práva účastníka řízení, čehož se nyní mohou s úspěchem dovolávat její právní nástupci. Akcentoval postavení manželů Ř. jakožto oprávněných právních nástupců spoluvlastníka společnosti BESTSERVIS spol. s r.o., jejíž účastenství žalovaný potvrdil rozhodnutím ze dne 1.7.1993, kterým zrušil kolaudační rozhodnutí ze dne 2.11.1992.

Odmítl námitku dřívějšího seznámení manželů Ř. s napadeným rozhodnutím, jelikož se na žalovaného obrátili, aniž by znali jeho obsah, čímž je v tomto případě vyloučena možnost použití § 84 odst. 2 správního řádu.

Nesouhlasil s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17.2.2009 č.j. 2 As 25/2007 – 118, neboť je v něm řešena situace, kdy byl v plném rozsahu aplikován zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, a nikoli zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobci v replice i v následných dvou podáních pouze stručně opakovali již v žalobě uplatněné námitky.

Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření poukázala na správné odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a zdůraznila včasnost podaného odvolání.

Navrhla, aby soud žalobou napadené rozhodnutí potvrdil.

Soud o věci rozhodoval bez nařízení ústního jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Stěžejní otázkou sporu mezi účastníky řízení v této věci je posouzení, zda odvolání podané manželi Ř. proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17.2.1994 zn. OÚR/23005/94-3053 bylo podáno oprávněnými osobami a včas.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 78 odst. 1 stavební zákon účastníkem kolaudačního řízení je stavebník, popřípadě uživatel (provozovatel), je-li v době zahájení řízení znám.

Podle § 51 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění rozhodném, se rozhodnutí účastníkovi řízení oznamuje doručením písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. Den doručení je dnem jeho oznámení.

Podle § 52 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění rozhodném, rozhodnutí, proti kterému se nelze odvolat (podat rozklad), je v právní moci.

Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:

Dne 17.7.1989 Obvodní národní výbor v Praze 8 – odbor výstavby vydal žalobci a) stavební povolení zn. Výst.: 1791/89,1322/89/Výborná, kterým mu byly povoleny stavební úpravy v jeho bytě včetně jeho rozšíření půdní vestavbou, spočívající na vybudování jedné obytné místnosti a dvou komor v domě čp. 988 v Praze – Libni, ul. Kubišova. Rozhodnutí bylo dle rozdělovníku doručováno oběma žalobcům a Obvodnímu podniku bytového hospodářství pro Prahu 8.

Dne 2.11.1992 Obvodní úřad v Praze 8 – odbor územního rozvoje vydal kolaudační rozhodnutí zn. OÚR 2677/811/92/Kš, kterým povolil užívání půdní vestavby vlastníka, tj. žalobce a) v objektu Kubišova 14, Praha 8 za podmínky, že do 10.11.1992 bude provedena oprava fasády u odvětrání WAW. Rozhodnutí bylo dle rozdělovníku doručováno účastníkovi řízení, tj. žalobci a) a dále JUDr. M. J., právnímu zástupci nové majitelky domu M. M. a Obvodní hygienické stanici pro Prahu 8.

Dne 1.7.1993 Magistrát hl.m. Prahy – odbor výstavby rozhodl o odvolání společnosti BESTSERVIS s r.o. (č.j. Vys/1 – 138/93/Ju/Z) proti kolaudačnímu rozhodnutí ze dne 2.11.1992 tak, že odvoláním napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání a rozhodnutí. Rozhodnutí bylo dle rozdělovníku doručováno oběma žalobcům a spol. BESTSERVIS s r.o.

Dne 17.2.1994 Odbor územního rozvoje Obvodního úřadu v Praze 8 vydal kolaudační rozhodnutí zn. OÚR/23005/94-3053, kterým povolil užívání vestavby a úpravy podkrovního bytu majitelů (žalobců), na adrese Kubišova 988/14, Praha 8. Uvedl, že dostavbou původního bytu o jedné místnosti vznikl byt 3+1. Rozhodnutí bylo dle rozdělovníku doručováno oběma žalobcům, Obvodní hygienické stanici pro Prahu 8, OS SPO 8. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 16.3.1994.

Dopisem ze dne 23.4.2008 manželé Ř. požádali o doručení kolaudačního rozhodnutí ze dne 17.2.1994 zn. OÚR/23005/94-3053, neboť předchozí účastník řízení spol. BESTSERVIS s r.o. na ně převedla svůj spoluvlastnický podíl ve výši 43/50 na domu čp. 988 v k.ú. Libeň.

Dne 4.8.2008 byla manželům Ř. zaslána Městskou částí Praha 8 – odborem výstavby kopie požadovaného kolaudačního rozhodnutí.

Dne 15.8.2008 podali manželé Ř. odvolání proti kolaudačnímu rozhodnutí ze dne 17.2.1994 zn. OÚR/23005/94-3053, o kterém bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím.

Soud přisvědčil námitce žalobců, že v době vydání výše uvedeného kolaudačního rozhodnutí byl v souladu s § 78 odst. 1 stavebního zákona účastníkem řízení pouze stavebník, popřípadě uživatel (provozovatel), byl-li v době zahájení řízení znám. Jak ze správního spisu vyplývá, stavebníky a zároveň majiteli a uživateli podkrovního bytu Kubišova 988/14, Praha 8, v němž byly stavebním úřadem povoleny vestavby a úpravy, byli pouze oba žalobci. Stavební úřad tedy správně předmětné kolaudační rozhodnutí oznámil doručením jeho písemného vyhotovení dle § 51 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení ve znění rozhodném oběma žalobcům. Kolaudační rozhodnutí tak dnem jeho oznámení žalobcům 16.3.1994 nabylo právní moci, čímž již nebylo možno proti němu podat odvolání dle § 52 odst. 1 zákona o správním řízení ve znění rozhodném.

Lze tak uzavřít, že odvolání manželů Ř. bylo podáno osobami, které nebyly v době jeho vydání účastníky řízení, a rovněž tak bylo odvolání podáno opožděně. Žalovaný proto pochybil, když na základě odvolání ze dne 15.8.2008 vydal žalobou napadené rozhodnutí, v němž se zabýval odvolacími námitkami a neposoudil jej jako nepřípustné.

Soud se rovněž ztotožnil s námitkou žalobců spočívající v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci správními orgány. Ve správním spise, který měl soud k dispozici, absentují podklady svědčící o převodu příslušného ideálního podílu spoluvlastnických práv k nemovitosti ze společnosti BESTSERVIS s r.o. přímo na manžele Ř..

Soud proto žalobou napadené rozhodnutí zrušil jednak podle § 78 odst. 1, 4 s.ř.s. pro nezákonnost, a rovněž tak podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí nemá oporu ve spise a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Soud přiznal v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobcům, kteří měli ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobcům v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč a v nákladech souvisejících s právním zastoupením žalobců advokátem. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za právní zastoupení žalobců advokátem, a to za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu - vyhlášky č. 177/1996 Sb., 1.680,-Kč u každé zastoupené osoby, u dvou zastoupených tedy 3.360,-Kč (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f, § 12 odst. 4) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1.9.2006). Náklady právního zastoupení žalobců jsou dále tvořeny dvěma paušálními částkami ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1.9.2006). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, tedy činí 9.320,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobců advokáta JUDr. Jindřicha Zadiny (§ 149 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s.).

V daném případě soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž

směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. června 2015

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková